

Hensyn til de museumstekniske Krav, for at man kan faa indrettet Folkemuseets Interiører paa hensigtsmæssig Maade. Men naar det er Tilfældet, maa den højtærede Minister undskylde, at saa er der dog ikke noget praktisk tænkende Menneske, som vil sige, at det er en skønsom og nænsom, endsige en praktisk Fremgangsmaade.

Og nu det etnografiske Museum. Ja, det skulde altsaa være en helt ny Bygning. Nu vil jeg gerne spørge de ærede Medlemmer, som har været nede i Materialgaarden, om de med Oplydelse af al deres Fantasi kan tænke sig Muligheden af, at denne nye Bygning, en treetages Bygning, paa nogen Maade kan komme til at tage sig ud arkitektonisk eller æstetisk eller beliggenhedsmæssigt, omgivet paa den ene Side af en ny Bygning bygget op som Hestgardens Kaserne og paa den anden Side, foran Kanalen, af den lave Billedhuggeratelierbygning og ud mod Ny Vestergade af de Bygninger, som ligger dér. Hvorledes skulde den, der har set, hvad der ligger dér af Skrabsammen-Bygninger, som ikke er det mindste værd, indeklemte og indsnævrede, kunne tænke sig Muligheden af bagved dette — det er jo en Baggaard — at faa bygget en monumental Bygning, som bliver noget værd? Men den højtærede Undervisningsminister tager sig jo tilsyneladende ogsaa det Spørgsmaal let, for saa vidt som han paa Forhaand gaar ud fra, at danske Arkitekter kun er i Stand til at bygge en monumental Bygning, som man vil ærgre sig over, og som det derfor gælder om at skjule det mest mulige. Den højtærede Undervisningsminister siger ogsaa, at denne Nybygning først og fremmest skal være en Nyttegenstand, det andet, det æstetiske, det arkitektoniske, er sekundært for ham. Ja, naar han har saa dyb Mistillid til danske Arkitekters Evner, kan jeg godt forstaa, at han lægger Hovedvægten paa Nyttegenstanden, men vi andre vilde dog ogsaa gerne, at andre Hensyn sideordnet med det nyttige blev efterkommet.

Endelig vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at hvis den anden Enhedsplan, som man fra en vis Side i det konservative Parti ikke synes at være fjendtlig stemt overfor, nemlig Arkitekt Mogensens anden Plan om en Pendantbygning til Prinsens Palæ paa den anden Side af Ny Vestergade, skulde gennemføres — hvis man vil have en Enhedsløsning, en samlet monumental Løsning, ser jeg ikke rettere, end at der foreløbig kun er den og Kastelsplanen at vælge imellem; der foreligger ikke for Rigsdagen og Regerin-

gen eller for nogen anden nogen Plan, der kan sammenstilles med disse to, hvis man vil have en Enhedsløsning — hvis den skulde gennemføres, og jeg tror, den kan gennemføres, vil den, hvis der skal bygges saaledes, at der baade bliver god Plads i Øjeblikket og fornøden Plads til Udvidelse i Fremtiden, efter hvad man fra sagkyndig Side har sagt mig, koste ca. 2 Mill. Kr. mere end Kastelsplanen. Men saa er det dog et Spørgsmaal, om der, forudsat at man vil have en Enhedsløsning, er saa meget vundet ved denne Plan fremfor Kastelsplanen, at det er 2 Mill. Kr. værd. Jeg skulde være den sidste til at paastaa, at det i en Sag som denne er det økonomiske, det finansielle, som bør være det overvejende Hensyn; 1 Mill. Kr. mere eller mindre er for mig i en saadan Sag ganske underordnet, forudsat at man virkelig faar Valuta for denne Million. Men hvis man har to Planer, af hvilke den ene ikke har nævneværdige Fortrin fremfor den anden, hverken i den ene eller den anden Henseende, og den ene er omtrent 2 Mill. Kr. dyrere end den anden, synes jeg nok, man maa være betænkelig ved at vælge denne Plan, den sidste af Clømmensens Planer, fremfor Kastelsplanen.

Der er jo fra alle Sider her i Salen undtagen fra Partiet Venstre til Dels Enighed, og i hvert Fald efter det ærede Medlem Hr. Zahles sidste Udtalelse overordentlig stor Imødekommenhed overfor Kravet om at faa en samlet Løsning, en monumental Løsning i den Forstand, at de værdifulde historiske Samlinger ikke skilles ad. Det ærede Medlem Hr. Zahle erklærer udtrykkeligt, at Kastelsplanen er han ikke i og for sig en Modstander af, at han godt kunde tænke sig at være med til den Løsning, hvis der er et almindeligt Ønske om at faa en Enhedsløsning. I saa Fald rejser det ærede Medlem Hr. Zahle det Spørgsmaal, om det da ikke vilde være hensigtsmæssigt, naar man var enig om, at Museet skal ligge i Kastellet, at udskrive en Konkurrence om en helt ny arkitektonisk Løsning paa Kastesllets Grund. Det Krav vil jeg for mit Vedkommende overmaade gerne være med til at anbefale, hvis der kan samles Enighed i øvrigt om Kastelsplanen, for jeg er ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Zahle i den Betragtning, at fordi Bygninger er 200 eller 300 Aar gamle, er det ikke sikkert, at de er arkitektoniske Perler, som for enhver Pris bør bevares. Nutiden, Livet stiller sine Krav, og Livet kan meget godt i Nutiden og for Fremtiden stille